

Hendrik Daniël Johannes Ellens is geboren op 23 november 1897 in Rotterdam. Hij was de zoon van Siewert Ellens en Janna Deetman. Het gezin was Nederlands Hervormd.

In 1915 verhuisde hij naar Kampen voor zijn opleiding tot militair en in 1918 verhuisde hij naar Ede waar hij gelegerd werd bij 22-R.I. Hij trouwde op 22 oktober 1923 in Ede met Wilhelmina Christina Kimmijser (1901-1994). In 1935 werd hij overgeplaatst naar Roermond en trad in dienst bij de Koninklijke Marechaussee.

In 1918 wordt de Padvindersvereniging voor Roermond en omstreken opgericht. De groep bestaat uit jongens van alle gezindten, protestant, katholiek en joods. Ze maken gebruik van ruimte van de protestantse kerk. Na 1929 zijn er geen activiteiten meer. In 1936 wordt de groep weer opgestart en krijgt de naam Prins Bernhardgroep. Bij de oprichtingsvergadering op 9 april 1936 wordt ds. Herman Hoogendijk voorzitter. Hendrik Ellens wordt penningmeester.

Hendrik is kapitein bij de Koninklijke Marechaussee en was ingedeeld bij de IIe divisie in Roermond. Na de capitulatie van het Nederlandse leger in mei 1940 begon de bezetter met het demobiliseren en ontmantelen van het Nederlandse leger. Een deel van de Nederlandse militairen kwamen in Duitse kampen terecht maar het merendeel, ongeveer 250.000, bleven in hun garnizoenen. Eind mei kregen de meeste krijgsgevangenen Nederlandse militairen in het buitenland hun vrijheid terug.

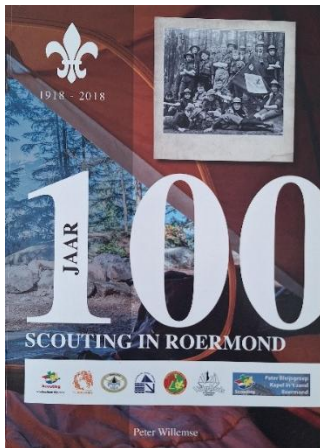
Na de capitulatie werd hij overgeplaatst naar Zwolle. Daar was Hendrik commandant van de VIIe divisie Marechaussee. Hij werd ook actief bij de illegale Orde Dienst. Met zijn vrouw ging hij wonen in Zwollerkerspel.

Op 15 mei 1942 kregen beroepsofficieren de oproep om zich binnen drie dagen bij de Duitse instanties te melden. Hendrik meldde zich op de 15e bij de kazerne in Assen. Hij kreeg nummer 30016. De militairen werden weer in krijgsgevangenschap genomen, mogelijk omdat de bezetter er achter kwam dat onder verzetsstrijders veel oud-militairen waren. De 2.027 beroepsmilitairen werden afgevoerd naar Oflag XIII B Neurenberg-Langwasser, een krijgsgevangenenkamp in Beieren. De locatie was een voormalig trainingskamp van het leger. Op 7 juli werd hij, waarschijnlijk om gezondheidsredenen, uit krijgsgevangenschap ontslagen en keerde terug naar Den Haag.

16. Omstandigheden waaronder overleden:
*Volgens de Heer A. H. B. Baals Tennumants te Zwolle, don. het hele
onderfonds e. frek met 2' n. exarme psychische spanningen
in ernstige mate oorspannen vercaalt en als gevolg daarvan plotseling
overleden*

Volgens een zenuwarts in Zwolle raakte hij *'in ernstige mate overspannen door het vele ondergrondse werk met z'n enorme psychische spanningen en is als gevolg daarvan plotseling overleden.'*

Hij overleed op 12 november 1942. Hij werd in eerste instantie begraven op begraafplaats Kranenburg in Zwolle en werd in 1980 bijgezet op Nationaal Ereveld Loenen

Meer informatie

[Hendrik Daniël Johannes Ellens \(Rotterdam, 23 november 1897 - Zwolle, 12 november 1942\) - Oorlogsbronnen.nl](#)

[Hendrik Daniel Johannes Ellens \(NIMH / Nederlands Instituut voor Militaire Historie\) - Nederlands Instituut voor Militaire Historie](#)

[Hendrik Daniël Johannes Ellens | Oorlogsgravenstichting](#)

[Hendrik Daniël Johannes Ellens | Erelijst van Gevallenen 1940-1945](#)

[Douwe Pijl](#)

Boek '100 jaar Scouting in Roermond'

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.